

Krisztus, akinél a halál és az alvilág kulcsai vannak

Igeolvasmány: Jel 1,17-18; 10,7; 12,11; 15,1. 8; Csel 2,24; Fil 3,10-11

I. „Én vagyok az Első és az Utolsó és az Élő” – Jel 1,17b-18a:

- A. Az, hogy Krisztus az Első és az Utolsó, arra utal, hogy Ő el fogja végezni, amit elkezdett.
- B. Az Úr Jézus nemcsak az Első, hanem a Kezdet is, és nemcsak az Utolsó, hanem a Vég is – 21,6; 22,13:
 - 1. Az *Első* azt jelzi, hogy senki nincs Őelőtte, az *Utolsó* pedig azt, hogy senki nincs Őutána.
 - 2. A *kezdet* azt jelzi, hogy Ő minden dolognak a kiindulása, a *Vég* pedig azt, hogy Ő minden dolognak a kiteljesedése.
 - 3. Az utalás itt nemcsak az, hogy semmi nincs az Úr Jézus előtt és után, hanem az is, hogy nincs Őnélküle kiindulás és kiteljesedés.
- C. Krisztus nemcsak az Első és az Utolsó, hanem a Kezdet és a Vég is; ez biztosítja nekünk, hogy miután Ő elkezdte a gyülekezeti életet, bizonyosan teljesíteni is fogja azt – vö. 2Tim 4,5.
 - 1. Az Úr Jézus soha nem fogja a munkáját befejezetlenül hagyni – Jel 10,7; 15,1. 8.
 - 2. Az összes helyi gyülekezetnek hinnie kell, hogy az Úr Jézus a Kezdet és a Vég.
 - 3. Ő teljesíteni fogja, amit elkezdett a helyreállító munkájában.
- D. A Krisztus, aki a gyülekezetek között jár – aki a gyülekezetek Feje, és akihez a gyülekezetek tartoznak –, az Élő; így a gyülekezeteknek is, mint a Test kifejeződésének, élőnek, frissnek és erősnek kéne lennie – 2,1.

II. „Holttá lettem, és íme, élek örökkön örökké” – 1,18a [angol ford. alapján]:

- A. Az Úr halált szenvedett, és újra élt – 2,8.
- B. Krisztus belépett a halálba, de a halál nem tudta fogva tartani Őt (Csel 2,24), mert Ő a feltámadás (Jn 11,25).
- C. A feltámadás az Úr napjainak a meghosszabbodását jelenti; Ő örökkön örökké létezni fog a feltámadásában:
 - 1. Jézus Krisztus ma az Élő, a feltámadásban Léövő.
 - 2. Ahhoz, hogy Krisztus életet töltsön ki, Neki az Élőnek kell lennie.
- D. Az, hogy Krisztus az Élő, azért fontos, mert Ő örökké él, és Ő bennünk él:
 - 1. Ő azt akarja, hogy mindenféle halált elhagyjunk, és felemelkedjünk az élő gyülekezetté.
 - 2. Minél előbbek vagyunk, annál inkább vagyunk az élő Jézus bizonyága – Jel 12,11.

III. „Amelyben [Krisztus] elment és a tömlöcben lévő szellemeknek is prédikált” – 1Pt 3,19:

- A. A *szellemek* itt nem a halott emberi lények testetlen, az alvilágban fogva tartott szellemeire vonatkozik, hanem az angyalokra (az angyalok szellemek – Héb 1,14), akik engedetlenség révén elbuktak Noé idején, és a sötét mélységben vannak bebörtönözve, várva a nagy nap ítéletét – 2Pt 2,4-5; Júd 6.
- B. A hústestben való halála után Krisztus az élő Szellemében mint az istenségében elment a mélységbe ezekhez a lázadó angyalokhoz, hogy kihirdesse Isten győzelmét – amely az Ő Krisztusban való testet öltése és Krisztus hústestben való halála révén valósult meg – a Sátánnak az isteni terv összezavarására irányuló mesterkedése felett.
- C. A *tömlöc* (1Pt 3,19) Tartaroszra, a mély és komor vermekre, utal, ahol a bukott angyalok vannak fogva tartva.

IV. „Látám, hogy egy csillag esett le az égről a földre, és adaték annak a mélység kútjának kulcsa” – Jel 9,1-2; 11,7; 17,8; 20,1. 3:

- A. A csillag a Jelenések 9,1-ben a Sátánra utal, aki levettetik majd a mennyből a földre:
 - 1. Az angyalok csillagokhoz hasonlíttatnak – Jób 38,7; Jel 12,4.

2. A Sátán, mint az arkangyal, volt a fényes csillag – Ésa 14,12.
- B. „Kicsoda száll le a mélységbe? Azaz, hogy Krisztust a halálból felhozza” – Róm 10,7:
 1. Görögül a „mélység”-ként fordított szó: *abüsszosz* .
 2. Ez a szó a Lukács 8,31-ben a démonok lakóhelyével kapcsolatban szerepel – 27. 33. 35. 38. vers.
 3. A Jelenések 9,1-2 igékben és a 11. versben is felbukkan, ahol azt a helyet jelenti, amelyből a „sáskák” fognak jönni, akiknek a királya Apollion.
 4. A Jelenések 11,7 és 17,8 igékben azt a helyet jelképezi, amelyből a fenevad, amely nem más, mint az Antikrisztus, fog felemelkedni.
 5. A Jelenések 20,1-ben és a 3. versben azt a helyet jelöli meg, amelybe a Sátánt levetik és bebörtönzik az ezeréves királyság alatt.
 6. A Róma 10,7-ben a *mélység* arra a helyre mutat rá, ahova Krisztus ellátogatott a halála után és a feltámadása előtt, amely hely – a Cselekedetek 2,24 és a 27. vers szerint – az alvilág, mivel a Cselekedetek 2,24 és a 27. vers felfedi, hogy Krisztus elment az alvilágba, miután meghalt, és felemelkedett arról a helyről a feltámadásában.
 7. A bibliai használata szerint a *mélység* szó a halálnak és a Sátán hatalmának, a sötétség hatalmának, területére is utal, amelybe Krisztus a halála után alászállt mint a föld alsóbb részeibe (Ef 4,9), amelyet Ő legyőzött, és amelyből felment a feltámadásában.

V. A Jelenések 1,18b-ben [angol ford. alapján] az Úr Jézus azt mondja, „Nálam vannak a halálnak és az alvilágnak kulcsai”:

- A. Az ember bukása és bűne miatt eljött a halál, és most a földön működik, hogy az összes bűnös embert összegyűjtse, és az alvilágba vigye őket – arra a helyre, ahol a halottak őriztetnek.
- B. A gyülekezeti életben azonban többé nem vagyunk kitéve a halálnak és az alvilágnak – Fil 3,10-11.
- C. Krisztus eltörölte a halált a kereszten, és legyőzte az alvilágot a feltámadásában:
 1. Habár a halál minden tőle telhetőt megtett Krisztus fogva tartására, erőtlenné vált ennek megtételéhez – Csel 2,24.
 2. Krisztus egyaránt Isten és a feltámadás (Jn 1,1; 11,25), birtokában az enyészhetetlen életnek (Héb 7,16).
 3. Mivel Ő ilyen örökké Élő, a halál nem képes fogva tartani Őt.
 4. Krisztus átadta Magát a halálnak, de a halálnak nem volt módja fogva tartani Őt; ehelyett Ő legyőzte a halált, és feltámadt abból.
 5. Krisztus ellen ezért a halálnak nincs fullánkja, és az alvilágnak nincs ereje.
- D. Mivel Krisztus az a Személy a gyülekezetben, aki a halál és az alvilág kulcsainak Birtokosa, a halálnak és az alvilágnak nem szabadna, hogy bármi ereje is legyen felettünk.
- E. A gyülekezeti életben a halál és az alvilág kulcsai az Úr kezében vannak.
- F. Lehetetlen nekünk a halállal foglalkoznunk:
 1. Egyszerűen nincs meg a képességünk arra, hogy kezeljük azt.
 2. Valahányszor belép a halál, sokakat legyőz.
- G. Ha megadjuk az Úr Jézusnak a talajt, az alkalmat és a szabad utat, hogy haladjon és cselekedjen közöttünk, a halál és az alvilág egyaránt az Ő irányítása alatt lesz – Mt 16,18; Jel 20,14:
 1. Amikor az Úr Jézusnak nincs meg a talaja a gyülekezetben, a halál azonnal uralkodóvá válik, és az alvilág erőssé válik a halottak fogva tartására.
 2. Kulcsfontosságú meglátnunk, hogy Krisztusnál vannak a halál és az alvilág kulcsai, a halál és az alvilág feletti hatalom – Jn 5,27; 17,2; Jel 12,10.
 3. A halál az Ő hatálya alá tartozik, és az alvilág az Ő irányítása alatt áll.
- H. Dicsérnünk kéne az Urat, hogy Krisztusnál vannak a halál és az alvilág kulcsai – 1,18; Héb 13,15; 1Pt 1,7; Jel 19,5-6.